

Markéta Koubová, *Poslední epidemie moru v českých zemích, zejména v Praze (1713-1714)*.
Bakalářská práce, Katedra dějin a didaktiky dějepisu, Pedagogická fakulta UK, Praha 2012,
88 stran textu, 5 příloh.

Oponentský posudek:

Markéta Koubová si za téma pro svou bakalářskou práci vybrala poslední morovou epidemii, která zasáhla Čechy v letech 1713-1714. Svůj zájem soustředila zejména na Prahu; průběh epidemie v Praze pak srovnávala s jinými městy Čech a Moravy a stručně také s venkovskými kraji.

Při psaní své práce se Markéta Koubová mohla opřít o poměrně rozsáhlou literaturu, která pojednává jak o morových ránách obecně, tak konkrétně o této poslední epidemii. Autorka využila nejen širěji pojaté studie, ale také texty detailně se zabývající některými aspekty s morem souvisejícími (lékařství, vznik a vývoj špitálů, nemocnic a lazaretů, morové hřbitovy, protimorová opatření včetně císařských patentů a nařízení, působení některých řádů v době moru apod.). Práci doplnila o výsledky vlastního archivního studia, v němž se zaměřila na františkánský řád, bádání však nepřineslo tolik poznatků, kolik by si autorka byla přála.

Svou bakalářskou práci autorka rozčlenila do pěti hlavních kapitol (Historie epidemií moru v našich zemích, České země v době epidemie moru, Zdravotnictví, Demografie obyvatelstva, Hygiena), doplněných o Úvod, Závěr a Seznam pramenů a literatury. Toto členění je vhodné, přehledné a také čtenářsky vděčné, neboť podává ucelenou představu o jednotlivých dílčích tématech. Obzvláště zajímavé jsou pasáže věnované císařským patentům a nařízením na ochranu proti moru, lékařskému zajištění péče o nemocné a praxi, jež se ukázala právě při moru v letech 1713-1714, kdy někteří svou službu u nemocných morem neplnili.

Z odborného hlediska lze práci hodnotit jako zdařilou, autorka svým dílem prokázala, že dokáže dobře pracovat s literaturou, že je schopna kvalitní kompilace i tvorby závěrů.

Výsledný text je velmi čtivý, číší z něj zaujetí pro téma, které Markéta Koubová dokáže přenést i na čtenáře. Lze pochválit autorčiny literární schopnosti, měla by si však dát pozor na chyby ve shodě, které se v textu vzdor skutečnosti, že další osoba práci z jazykového hlediska korigovala, v textu vyskytují (např. s. 35).

Přes nesporné kvality, jež Markéta Koubová prokázala, není její bakalářská práce bez problémů. Hlavní vadu lze obecně charakterizovat jako nedotaženost celého díla. Text ne vždy logicky navazuje na předchozí části (s. 16, odstavec dvě -chybí úvod do pražské problematiky, autorka začíná zprostředka), zejména ve druhé polovině textu se občas informace opakují, zčásti nepochopený je popis morových hřbitovů , kde se mluví o morovém hřbitově na Olšanech na základě dvou různých odborných článků dvakrát (s. 53) ; stejně tak je s odkazem na různé autory dvakrát popsán Malostranský hřbitov (s.54). Obdobných nedopatření by se v textu našlo v více. Kvapnost práce lze vidět i na seznamu literatury, který není abecedně dobře seříděn.

Práci Markéty Koubové doporučuji k obhajobě, vzhledem k nastíněným nedostatkům ji však navrhuji hodnotit jen jako velmi dobrou.

V Praze 29.8.2012

prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.